

επανελάμβανε τοὺς στίχους τοῦ ὄλλου ἐκείνου Γάλλου ποιητοῦ, κατὰ τὸν ὅποιον «Ἐχομεν ἀνάγκην ἀπὸ μίαν φίλην ἡπίαν. ἀπείρως ἡπίαν», τὴν ἡπιότητα αὐτῆν καὶ εὐσπλαγχνίαν, τὴν θείαν αὐτήν ἐκεχειρίαν, ἥμην πεπεισμένος ἔτι ἐξελιπάρει ἀπὸ τὴν ἔλην ζωήν. Εἶπον ἥδη πόσῳ εἰς μά-
την! Καὶ εἶναι ἡ ζωὴ αὐτῇ, ἡ τόσῳ ἐπιτακτικῶς καὶ ἀκάμπτως ἐνίστε-
σποτική, ἡ ὑπείρια καὶ σήμερον ἀκόμη διέταξεν οὕτω τὰ κατ’ ἔμε, ὥστε
χωρίς νὰ ἐπισκεφθῶ κανένα ἑρτάζοντα, νὰ μὴ δυνηθῶ καὶ ν’ ἀποθέσω
τὴν ἀνάπτυξιν. Ή σκιὰ ἡ ὑπείρια ἀπέξινεν ἀπὸ ὅτι ἦτο τόσον σφρήγος
τὴν ἀνάπτυξιν. Ή σκιὰ ἡ ὑπείρια ἀπέξινεν ἀπὸ ὅτι ἦτο τόσον σφρήγος
τὴν ἀνάπτυξιν. Ή σκιὰ ἡ ὑπείρια ἀπέξινεν ἀπὸ ὅτι ἦτο τόσον σφρήγος
τὴν ἀνάπτυξιν. Ή σκιὰ ἡ ὑπείρια ἀπέξινεν ἀπὸ ὅτι ἦτο τόσον σφρήγος
τὴν ἀνάπτυξιν.

6 Δεκεμβρίου 1913

ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΜ.. ΔΑΡΑΛΕΞΗΣ

❖ N. ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ ❖

* * *

 ΤΑΝ χαθῆ ἔνας ἄνθρωπος πρέπει νὰ περάσῃ λίγος καιρὸς διὰ νὰ ἔννοήσωμεν ὅτι δὲν βρίσκεται μαζύ μαζί. Τότε τὸν ξητούμενον.
Εἰς τὸ κύλισμα τοῦ χρόνου, μετράται ἡ θλῖψις, ζυγίζονται τὰ αἰσθήματα καὶ ὄριζεται ἡ διάρκεια τῆς ἀναμνήσεως. Σ’ αὐτὸν ἐμφανίζεται ἡ μορφή, ποῦ εἶχε λείψει, διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὰ δικαιώματα τῆς.

Μία παροδικὴ λάμψις, ὅπως ἡ ζωὴ δὲν σβύνει ποτὲ γιὰ πάντα. Σὲ μιὰ φωτεινὴ γραμμὴ μένει ἡ διάβασίς της.
Ο Λεωνδωνῆς ἔτσι βιαστικὰ ἐπέρασε καὶ βιαστικὰ ἐχάθη. Μένει ὅμως ἡ γραμμή του. "Οποιος θελήσῃ νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ θὰ σταματήσῃ εἰς ἓν σημεῖον εὐκρινέστατον.

"Εἶησε μέσα εἰς τὸν κοινωνικὸν Θόρυβον διότι ἦτον ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Ἡκολούθησε καὶ ἐκαλλιέργησεν ὅτι ὥραῖον καὶ καλόν, διότι ἥτον ἀπὸ καταγωγῆς, μορφώσεως καὶ ἀνατροφῆς καλλιτέχνης. Ἐπάλαιε μὲ ὅλα, διότι ἦτο πραγματικῶς δημοσιογράφος, ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων.

"Ο, τι διενοεῖτο, τὸ κκτώρθωνε μὲ δύναμιν θελήσεως, μὲ θυσίας, μὲ πόθουν νὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Ἐδημούργησε χίλια πράγματα ποῦ κανεὶς δὲν τὰ ἐφαντάζετο. Ἐπραγματοποίησε σχέδια ἀκατόρθωτα διὰ τοὺς πολλοὺς. τὰς ἐκτηνεῖσεν.

Εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐργασίας ἔδειξε τὸ θάρρος πολεμιστοῦ, τὴν ψυχραμίαν ἐνὸς ἥρωος, τὴν καρδίαν ἐνὸς παιδίου.

Κάθε ἡμέραν ἀκούω τὸ ὄνομά του....
Νά, λοιποί, ποῦ δὲν ἀποθνήσκουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος, τῆς καρδιᾶς τοῦ Λεωνδωνῆ.

(22 Νοεμβρίου 1913)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Τ. ΔΙΔΩΡΙΚΗΣ

